

Gittin Sources 38

תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף צו עמוד א

אמר ליה רבינא לרב אשי: האומר לשלוחו צא והשאל לי עם פרתי, מהו? בעליו ממש בעינא - וליכא, או דלמא: שלוחו של אדם כמותו, ואיכא?

תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף צו עמוד א

שליח - פלוגתא דרבי יונתן ורבי יאשיה, בעל פלוגתא דרבי יוחנן וריש לקיש; דאיתמר: המוכר שדהו לחבירו לפירות, רבי יוחנן אומר: מביא וקורא, ריש לקיש אומר: מביא ואינו קורא. רבי יוחנן אומר: מביא וקורא, קנין פירות כקנין הגוף דמי. וריש לקיש אומר: מביא ואינו קורא, קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי. שליח, פלוגתא דרבי יונתן ורבי יאשיה; דתניא: האומר לאפוטרופוס: כל נדרים שתהא אשתי נודרת מכאן עד שאבא ממקום פלוני - הפר לה, והפיר לה, יכול יהו מופרין - תלמוד לומר אישה יקימנו ואישה יפרנו, דברי רבי יאשיה. רבי יונתן אומר: מצינו בכל מקום ששלוחו של אדם כמותו.

תוספות מסכת בבא מציעא דף צו עמוד א

שליח פלוגתא דר' יונתן ור' יאשיה דתניא כו' - וא"ת היכי מדמה שאילה בבעלים לנדרים דהא שום דרשא איכא לרבי יאשיה דלא הוי שליח כמותו דבעלמא לא פליגי וי"ל דטעמא דרבי יאשיה התם משום דכתיב תרי זימני אישה אישה יקימנו ואישה יפרנו למעוטי שלוחו וה"ל כתיב בעליו תרי זימני אי נמי משום דלשון בעליו ואישות משמע ליה הוא דוקא ולא שלוחו.

תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף צו עמוד א

אמר ליה רב עיליש לרבא: האומר לעבדו צא והשאל עם פרתי, מהו? תיבעי למאן דאמר שלוחו של אדם כמותו, תיבעי למאן דאמר שלוחו של אדם אינו כמותו. תיבעי למאן דאמר שלוחו של אדם כמותו - הני מילי שליח דבר מצוה הוא, אבל עבד דלאו בר מצוה - לא, או דלמא: אפילו למאן דאמר אין שלוחו של אדם כמותו - הני מילי שליח, אבל עבד - יד עבד כיד רבו דמיא? - אמר ליה: מסתברא, יד עבד כיד רבו דמיא.

חדושי הריטב"א מסכת בבא מציעא דף צו עמוד א

אבל עבד דלאו בר מצוה הוא לא. פרש"י דשליחות נפקא לן מאתם גם אתם לרבות שלוחכם ובעינן דומיא דמשלח שיהו אלו הדינים נוהגים בו וזה אין דין שואל ומשאל נהגים בו שאין לו כלום ע"כ, ואין פירוש זה מחוור דא"כ אמאי נקט תלמודא שליח דבר מצוה הוא, הא לא שייך בענין המצוות, אלא למי שדיני שואל נוהגים בו, ועוד דהא ודאי דינים אלו נוהגים הם בעבד אם נתנו לו ממון על מנת שאין לרבו רשות בו דהא אפשר בהכי כדאיתא בפ"ק דקדושין (כ"ג ב'), ועוד קשיא לי אשמעתין דהא במס' גיטין (כ"ג ב') אסיקנא דלא בעינן שליח בר מצות כולהו אלא מה אתם בני ברית אף שלוחכם בני ברית לרבות את העבד שנעשה שליח לכל התורה ואפילו לקבלת גט וכדאמרינן נראין דברים שהעבד מקבל גט לחבירו מיד רבו של חבירו אבל לא מיד רבו שלו, ואפשר כי מפני כן פרש"י דבר מצות לאו דוקא אלא לומר שדיני שואל ומשאל נוהגים בו, אבל לשון הגמ' אינו הולם פירושו וכדאמרן, והנכון דמשום דהכא אמר רחמנא בעליו תרי זימני דמשמע קפידא דבעלים ממש בעינן עד דאיכא מאן דאמר דשלוחו אינו כמותו, משום הכי אמרינן דאפשר דאפילו למ"ד דהכא נמי שלוחו כמותו דילמא הני מילי שליח ישראל דשייך בכל המצות דהשתא קרינא ביה בעלים ממש אבל עבד אינו ראוי לשליחות זה ואינו ממלא מקום ישראל, או דילמא אדרבה דעבד כנעני עדיף שידו כיד רבו וקרינא ביה בעלים ממש, אמר ליה מסתברא דיד עבד כיד רבו ממש.

חדושי הרשב"א מסכת גיטין דף ע עמוד ב

ירושלמי נתן לה את גיטה ואמר לא יהא גט אלא למחר ונעשה קורדיקוס כפלוגתא דר' יוחנן ורשב"ל ע"כ, ומכאן נראה דאפילו כתבוהו בעודו שפוי ונעשה קורדיקוס בשעת נתינה לגירושין פסול לר' יוחנן, וא"כ חולה צריך בדיקה בין בשעת כתיבה בין בשעת נתינה, וקשיא לי דהא אמרי' לקמן בפירקין גמ' לא תתיחד עמו (ע"ג ב') באומר מעת שאני בעולם דמשמע שאינו רוצה שיחול הגט אלא רגע אחרון שהוא בעולם ואותו רגע א"א לבודקו, ומדברי רבותינו בעלי התוס' נ"ל שאין מקפידין אלא בשעת כתיבה ושלא כדברי הירושלמי והתוספתא וצל"ע.